Uppståndelsen – inte alltid synlig, men verklig

Uppståndelsen är svår att bevisa med materiella bevis. Det finns inga fotografier från den tomma graven. Inga videoklipp av när stenen rullas bort. Men ändå står vi här – 2000 år senare – och firar den som det mest avgörande som hänt i världshistorien.

Vad har vi då som bevis?

Vi har lärjungarna – människor som var rädda, modlösa och på flykt. Men något hände. De började vittna med en kraft som ingen kunde stoppa. De gick från att gömma sig bakom låsta dörrar till att resa över världen för att säga: **”Vi har sett honom. Han lever.”**

Vi har berättelserna – Bibelns vittnesbörd som bär spår av ögonvittnen. Som inte väjer för tvivel eller rädsla, men ändå gång på gång återkommer till samma punkt: *Jesus är inte kvar i graven.*

Och vi har något mer – kanske det starkaste av allt: **Människors liv som har blivit förvandlade**. Genom hela historien, fram till idag. Liv som rest sig ur hopplöshet, skuld, mörker – därför att uppståndelsen inte bara var något som hände, utan något som händer. Här. Nu.

Så när vi söker honom, som kvinnorna vid graven, kanske vi inte alltid får alla materiella bevis. Men vi får något starkare: **Vi får möta honom.**

Och då vet vi – han lever.